

Forhandling

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Forslaget til ændring af naturfredningsloven er – som det er de få mennesker, der er til stede her i salen, bekendt – en genfremstættelse med mindre ændringer af firkloverregeringens lovforslag, som bortfaldt, da folketingsvalget blev udskrevet i foråret 1988, og det gør forslagsstilerne da i øvrigt også loyalt opmærksom på.

Lad mig med det samme sige, at det også vil fremgå af den debat, der nåede at blive om forslaget, da det var blevet fremsat, at jeg langt hen ad vejen er enig i forslaget. Det er også mit udgangspunkt, at naturbeskyttelse og naturgenopretning skal styrkes, og det er også derfor, at der i forbindelse med regeringens miljøinvesteringsplan er afsat 900 mio. kr. til det grønne område i de næste seks år. Det er en klar oprioritering i forhold til den tidligere investeringsplan, hvor der var afsat 600 mio. kr.

Jeg vil snarest søge i form af et aktstykke Finansudvalgets tilslutning til iværksættelse af projekter i år inden for en ramme af omkring 80 mio. kr.

Når regeringen endnu ikke har fremsat forslag til ændring af naturfredningsloven, er det ikke et udtryk for, at vi ikke ønsker at styrke naturbeskyttelsen, men fordi vi mener, at naturbeskyttelsesområdet kræver en grundig og tværgående vurdering.

Som bekendt stammer naturfredningsloven i sin grundsubstans fra 1917. I virkeligheden kan vi sige, at der siden da er sket knopskydninger flere gange eller sat lap på lap.

Det er derfor, at jeg både på dette område og i øvrigt på en lang række andre områder inden for Miljøministeriet har ønsket at foretage en samlet gennemgang af hele planlægnings-, miljø- og fredningslovgivningen, som startede ved lovpausen og med udsendelsen af debatoplæggene »Enkelt og effektivt« og i øvrigt debatoplægget om planlovgivningen.

Nu er der kommet en lang række kommentarer og forslag ind, og det tekniske arbejde med den nye lovgivning er gået i gang i ministeriet. Organisationer og myndigheder vil blive inddraget på sædvanlig vis.

I forbindelse med naturfredningsloven vil der også ske en lang række omfattende ting. Hvis man skal koncentrere det meget, vil naturfredningsloven forholde sig både til vandløbs-

loven og til naturforvaltningsloven. Det er således vores opfattelse i øjeblikket, at vi skal komme med en naturbeskyttelseslov, tror jeg vi kan kalde den. Den kan også få et andet navn, kreativitet må gerne medvirke til at finde det bedst mulige navn. I denne lov, som jeg håber vi snart kan gennemføre i Folketinget, kan naturligt indbygges sandflugtsloven, stiloven, sejlsads på Gudenåen og den type love.

Så vil der også blive udarbejdet et lovforslag om en samlet regulering af vandløb, hvor man vil medtage andre dele af naturfredningsloven, selve vandløbsloven og okkerloven og i øvrigt omarbejde loven i overensstemmelse med tankegangen i Brundtlandrapporten og regeringens handlingsplan som følge heraf.

Derudover vil vi have forskellige særlove på dette område, f.eks. det verserende skovlovsforslag, som ligeledes bygger på tilsvarende tankegang som Brundtlandrapporten. Jeg er udmærket klar over, at vi ikke er færdige med drøftelserne af loven, og derfor skal jeg heller ikke tage den op her.

Det var den overordnede struktur for lovforslagene. Jeg har naturligvis noteret mig, hvad den radikale ordfører og andre ordførere tidligere har sagt, og det vil selvfølgelig indgå i den videre behandling af lovforslagene gang i ministeriet.

Det, jeg kunne tænke mig at sige om f.eks. vandløbsloven, er, at det er tanken, at både vandløbenes afledningsevne, det enkelte vandløbs kvalitet, plante- og dyrelivet samt landskabelige, rekreative og kulturhistoriske hensyn skal afspejles i den kommende vandlov. Ligeledes er det tanken, at dyrkningsfri bræmmer, som vi ikke er færdige med at drøfte, også kan indgå i forbindelse med denne nye brede vandlov, som altså vil blive fremsat sammen med en naturbeskyttelseslov.

Når det drejer sig om naturbeskyttelsesloven, vil et af de områder, som vi navnlig skal diskutere, og som jeg ikke i dag skal tage hul på at diskutere, være spørgsmålet om ændringer i myndighedsstrukturen på fredningsområdet. Vi fik i 1970 en kommunalreform, og det spørgsmål, vi har stillet os, er, om ikke naturfredningsområdet er modent til nu at blive håndteret af de demokratisk valgte kommunalbestyrelser og amtsråd frem for af særskilte naturfredningsnævn og overfredningsnævn. Vi overvejer derfor et enstrengt myndighedssy-